Prøv først i depotet

Det danske Spejderkorps' egen forretning

Det giver bonus til troppen, når du køber i depotet

De rigtige varer til de rigtige priser

Spejder Sport

KØBENHAVN - ÅRHUS - ODENSE

filial for Sønderjylland

Klostervej 19 - Odense - Tlf 11 24 18

SØNDERBORG BOGTRYKKERI

den lille CARUSOE

DET DANSKE SPEJDERKORPS

GRÆNSE DIVISIONEN

Henning Jensen
H.C. Ørstedsvej 11
Svendborg

Udgivet af: Sønderborg Roverklan »Rob-Roy«

Så har vi den nye udgave af DEN LILLE CARUSOE. Vi byder den velkommen og håber, at den må blive benyttet flittigt ved siden af »telefonbogen«, så den ligesom første udgave kan være med til at ryste folk sammen og forøge sangglæden i Grænsedivisionen.

Fritz Carl.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

1. Allting på jordens rund måste förgå
2. Alssangen
3. Anker gelichtet, Segel gesetzet
4. Assistentens pris
5. At sidde i salen med træsmag i halen
6. Bålet blusser, stjernerne er tændt
7. Binder vinden, hårdt i kinden
8. Bøffens pris
9. Carry mee achee, go a Linstead market
10. Da jeg gik rundt derhjemme
11. Den glade vandrer kaldes jeg
12. Der findes en del, som jeg ikke kan fatte
13. Der var engang en eskimo
14. Det er en fin ting at vinde venner
15. Det går fremad vejen under munter sang
16. Engang ku' man møde hvert krybende kræ
17. En koling gick på gatan
18. En krokodille drog imod sin fjende
19. En kühlen nat
20. En sommernat frk. Frandsen
21. En ulv er en dreng med humør i
22. For vi lov os at præsentere
23. Fred hviler over land og by
24. Over hill over dale, as we hit the river trail
25. Godt humør åbner hjertets dør
26. Good night, Ladies
27. Hallio, hallio, hallio
28. Heiss brennt die Äquatorsonne
29. Hej, kammerat — sæt så foden trit
30. Here we are again
31. Hugormen mødte et pindsvin
32. Hvis du spørger os, hvad ulve gør
33. Hvis verden du betragter, du snart vil få at se
34. Hvis du en dag er i skidt humør
35. Hvis du vil med på en kaperskude

36. I am going to leave old Texas
37. I got sixpence
38. I junglens træer vi hører
39. I love the sunshine of your smile
40. I like bananas
41. If you ever ever ever
42. Imellem venner falder tiden aldrig lang
43. In the evening by the moonlight
44. Jamboreesangen 1951
45. I sommarens soliga dagar
46. Jeg kan et lille eventyr
47. Ka' du huske, vi traved'
48. Kamelen gik i ørknens sand
49. Kender du den om de tre små fisk
50. Lad sangene gjalde
51. Land of the silverbird
52. Lev da vel, lykke med dig
53. Lumpen, Knochen, Eisen und Papier
54. Make new friends
55. Mit navn er Mads Mathiesen
56. Ermelundssangen
57. Når slægtens sønner fylkes
58. Når til møde vi samles i flokken
59. Når troppen slider sig frem ad støved' veje
60. Nordens ulve er vi
61. Nu går dagen snart på hæld
62. Nu er jord og himmel stille
63. Nu lyder somrens melodi
64. Nu tonerne skal lyde
65. När jag blir tio år
66. O, come and go with me, alleluia
67. Oh dear mother, I am to be married
68. Omkring vår eld vi nu samlats har
69. På landeveje brede
70. Pak din rygsæk, tag afsted
71. Ringen omkring bålet
72. Ro tyst i aftenstille
73. Se, året rundt der har vi mange glæder
74. She'll be coming round the mountain
75. Släppa på gassan, och letta anker
76. Solglade morgen, hvor dugdråber perler
77. Sorte tyr ifra Mambostammen
78. Spejderkammerat, slut op —
79. Spejderbror vid at vide
80. Spejderlivet det er noget af det bedste
81. Spundet ind af grønne enge
82. The jamboree song of 1957
83. There are three thing
84. There was an old man
85. Tidlig op om morg'nen ud at se på futtog
86. We are all together again
87. What shall we do to the scout who is lazy
88. With the scent of woodsmoke drifting in the air
89. Velkommen spejder — slut nu op i vor trop
90. Vi damper fra en broget kaj
91. Vi mødes ved vinter og sommer
92. Vi rejser vort telt på det soltørre sand
93. Quartermaster's stores

1.

KANON . . . .

Allting på jordens rund måste förgå,
men vår fru Musica,
men vår fru Musica,
men vår fru Musica,
Hon skall bestå.

2.

ALSSANGEN

Mel.: *Vift stolt på Kodans bølger.*

Af østerhavets vove
en ø sig hæver skønt,
bekranset stolt med skove,
bevokset vildt med grønt.
Så sagte bølgen gynger
og luller den i ro,
og raske drenge klynger
ved stranden lege fro.

Den ø er som en have,
hver kornmark er et bed,
de bønder flittigt grave
og lægger kornet ned.
Og om den have lukker
et hegn af nøddetræ,
der drengen går og plukker
sig lommen fuld i læ.

Løvtætte linde brede
sig over bondens tag,
der svalen har sin rede
og kvidrer nat og dag.
Og mellem træets grene
der titter æbler ud,
rødmossede og pæne
som bondens unge brud.

Det er så sødt at drømme
i denne haves skød,
hvor lune vinde strømme,
hvor rosen dufter rød.
Småfugle bor i skoven,
småblomster står i eng,
velsignelse bag ploven,
og rask er hver en dreng.

Den ø jeg kan ej glemme,
jeg stedse skuer den,
thi der, der har jeg hjemme,
did går min længsel hen.
Jeg elsker den så såre,
var verden mig til fals,
og frit jeg måtte kåre,
jeg valgte mig et Als.

K. Karstensen.

3.

Anker gelichtet, Segel gesetzet,
geht unsre Fahrt übers Meer,
den wir sind alle wilde Gesellen
lieben den Sturm und das Meer.
Refrain: Rio de Janeiro, ahoi Caballero,
Fördepiraten sind froh/:

Singen wir Lieder, vergangener Zeiten,
fällt uns der Abschied nicht schwer,
Refrain:

Segeln wir weiter, über'm Atlantik,
bis an's Pazifische Meer,
Refrain:

4.

ASSISTENTENS PRIS

Mel.: *Husker du vor skoletid . . . .*
Hvem er det, der hjælper til
drengene at more,
orden holder her og der
til gavn for små og store?
Hvem er det, der bliver væk,
når vi holder møde?
Hvem er det, der møder kæk
til spejderbål, det søde?
:/: Det er min assistent
i flok og trop
der ofte har et u-
taknemligt job,
de dagbog skrive må
og sørge for,
at alting er tip-top
i flok og trop :/:

Hvis mit gruppen ovenpå
svømmer for en tid, ja
hvem er det så, der vil få
ros og tak og laurbær?
Det er føreren, javist,
der vokser under regnen,

hvem er det, der ikke får
så meget som til degnen?
:/: Det er min . . .

Når til gengæld gruppen er
i bølgedalen nede,
ser man ofte, at det sker,
kritikken de må dele,
hvis såfremt man bliver væk
til instruktion og ture,
hvem er det, der mærke vil,
at andre bli'r lidt sure?
:/: Det er min . . .

Men til trods herfor, så vid,
I er med at danne
drenge, der til sene tid
vil præge hjem og lande,
om I ikke mundtlig får
den tak, som I fortjener,
hvem er det, hvis ædle dåd,
til andre vi berømmer?
:/: Det er min assistent
i flok og trop
der ofte har et u-
taknemligt job,
de dagbog skrive må
og sørge for,
at alting er tip-top
i flok og trop :/:

5.

Mel.: *Slå rommen i glasset* . . . .
At sidde i salen med træsmag i halen
kan føles lidt hårdt, vi må bøde derpå,
mens takten i nynner, vi sidelæns gynger,
byd naboen armen, syng med og lad gå.
Hej ruladi ruladi ruladi ruladi ruladi
ruladi ruladi ru . . . .

Se det gik jo mægtigt, så nu skal vi prøve,
om vi måske muligvis op nu kan stå,
vi rejser os, sætter, det skal vi øve
os på 16 gange, kom så op at stå.
Hej ruladi . . . .

Det hjalp dog kun lidt på vor mellemgulvs
trykken,
og derfor vi tager i knæ dyb bøj stræk.
Men først op på stolen, og pas godt på ryggen,
på ryggen på stolen, og bøj så og stræk.
Hej ruladi . . . .

Imens vi nu puster, skal halsen jo ha' sig
en nem lille omgang, se op og se ned,
drej ho'det til højre og venstre
og lad mig nu se, at I alle får halsen på gled.
Hej ruladi . . . .

Til sidst så skal armen ha' kraften igangsat,
vi fatter en taktstok, slår an, stemmer i.
Lad stemmerne klinge, og væk hver en
sangmat,
for bagefter ta'r vi hver sange, vi ka' li'.
Hej ruladi . . . .

6.

BÅLSANG

:/: Bålet blusser, stjernerne er tændt :/:
Dansen rundt om bålet går,
og når vi til bålet slår,
tusinde funkler mod himlen bliver sendt.

7.

Binder vinden, hårdt i kinden
ligger sneen alenhøjt,
løft humøret, husk at føret
skaber kraftkarl af en sløj.

Vi synger ud:
Vin de France drikker alle franske,
whisky bælger hver en engelskmand.
Spejdere — de fremmed' og de danske
jorden rundt med sang sig klare kan.
D. D. S. — D. D. S.

Solens varmen, bilers larmen
trætter i den store stad.
Ud at vandre med hverandre
for at gøre sindet glad.
Vi . . . .

Støvler trykker helt i stykker
fødder skjult i sålelæ'r,
blot der bare ej er fare
for af ligtorne en hær.
Vi . . . .

Husk at alle kan jo falde
rette sig er mere svært,
men som venner man dem kender,
der fik os det grundigt lært.
Vi . . . .

Glæden smitter, sammen kitter
den os alle mand til mand.
Venskab bringer fred, der springer
som en gnist fra land til land.
Vi . . . .

Herbert.

Løftet siger, vi ej viger
for et pres af overmagt.
Selv om fjenden er os inden,
så er vi med Gud i pagt.
Vi er beredt.
Scout de France syng på Frankrigs veje.
English Scouts om jorden venskab spind.
Danske spejder, smilet er dit eje,
le dit lyse sind i verden ind.

8.

BØFFENS PRIS

Det bedste, jeg ved, er at tænke på dig,
du som er selve livet for mig,
du mine drømmes største skat,
af længsel mit hjerte så ofte har grædt,
lad os hviske hinanden så ømt godnat.
Oh bøf! Bøf med løg!
Skysovs flod — oksernes blod.
Oh bøf! Kødets gang, kom til mig,
jeg elsker dig.

Den lykke, du mig skænked, den glemmer jeg ej,
nu, du for evigt tilhører mig,
dybt i mit indre skal du bo,
dit minde for evigt skal spire og gro,
lad os hviske hinanden så ømt godnat
Oh bøf! Bøf med løg!
Skysovs flod — oksernes blod.
Oh, bøf! Kødets gang, kom til mig,
jeg æder dig!

9.

(Synges staccato).

Carry mee ackee go a Linstead market,
not a quattie wut sell,

everybody come feelup, feelup,
not a quattie wut sell.
:/: O, what a night, what a night,
what a saturday night. :/:

10.

Da jeg gik rundt derhjemme — en morgen i april,
så lød en indre stemme — som stadig, uden hvil,
mig førte ind på sporet — til ægte spejderleg,
og derfor — midt i koret — I finder altså mig.

HEJ KAMMERATER,
dagen er ny,
sammen vi sikrer
fremtidens gry.
Synes du ofte, at vejen er lang,
vejen er lang —
vejen er lang —
så skal den vindes med spejdernes sang.

Se, her i vor patrulje — der går det ekstra godt,
vi samler i en pulje — det hele, ganske råt,
forsøger man at knuse — det sammenhold vi har,
så la'r vi stemmen bruse — det ganske enkle svar:

HEJ KAMMERATER ....

De primitive dage — de svinder alt for kvikt,
så har du kun tilbage — et minde og en pligt,
som du herfra skal føre — til stedet, hvor du bor,
fra hele landet høre — vi så det samme kor:

HEJ KAMMERATER ..

11.

Den glade vandrer kaldes jeg,
for sorgløs er min færd.

Den endeløse landevej,
den står mit hjerte nær.
Falderi - faldera ....

Jeg kalder skovens dyr ved navn,
og alle kender mig.
Jeg ta'r dem varsomt i min favn,
og ondskab kendes ej ....

Den varme sol, den er min ven,
og regnen er min bro'r.
alverden er min mor ....
Naturen, åh, jeg elsker den,

Jeg hviler mig i grøftens græs,
og kender ej til skam.
Når bonden kører med sit læs,
så vinker jeg til ham ....

Den glade vandrer kaldes jeg,
for godt er mit humør.
Vorherre giv mig lov at gå
på vejen til jeg dør ....

12.

Mel.: *Jeg elsker den gamle* . . . .

Der findes en del, som jeg ikke kan fatte,
måske een og anden kan gi' mig besked,
for selv kan jeg ikke forstå noget af det,
hvordan det kan være, er der ingen, der ved.

For hør nu engang, hvad der ofte er hændt mig,
når jeg ud på landet i modvind mig stred.
På hjemvejen da havde vinden jo vendt sig,
hvordan det kan være, er der ingen, der ved.

Jeg ved med bestemthed, min cykel punktered',
så snart jeg har glemt at få lapperne med,
den holder vel ellers et år eller mere,
hvordan det kan være, er der ingen, der ved.

Een eneste tændstik jeg havde i hytten,
fuldstændig forgæves på æsken jeg gned,
den havde ej svigtet, hvis jeg havde sytten,
hvordan det kan være, er der ingen, der ved.

I ukendt terræn — mellem bakker og dale,
hvor en vej går op, og en anden går ned.
Jeg vælger tilfældigt og vælger den gale,
hvordan det kan være, er der ingen, der ved.

Hvordan kan det være, at alting er tosset
og driller mig i en uendelighed?
Det er da vel ikke mig selv, der er klodset,
hvordan det kan være, er der ingen, der ved.

13.

Der var engang en eskimo,
hans navn man husker let,
han Eskil Eskilmortensen
han kaldtes slet og ret,
og han var eskimotormand
med langt og tjavset hår,
han elskede en eskimø
på godt hal'hundred år.
Å, å, å, hvor jeg længes
mod Grønlands ø.
Å, å, å, hvor jeg længes
mod min eskimø.

Og frøken Eskimonika
hun bo'ede hos sin mor
på klippen Eskimåneskær,
og did han ofte for,
der sank en eskimovinds-
nat — hans eskimotorbåd,
og Eskil Eskilmortensen
han drukned' og blev våd.
Å, å, å, o. s. v.

Og frøken Eskimonika,
som just på bredden stod,
hun tog et eskimordredskab
og segned i sit blod,
da de i døden drev,
og ekimor besvimede,
og ekimopsen peb.
Å, å, å, o. s. v.

14.

Mel.: *It's a long way to . . . .*

Det er en fin ting at vinde venner,
og så let kan det gå.
Den, som sidder ved din side,
kan du vinde med et smil.
Du skal aldrig mer' helt alene
i nattens mørke gå.
Det er en fin, fin ting at vinde venner,
du kan gøre det nu.

15.

Det går fremad vejen,
under munter sang,
faldera,
så det høres langt
omkring på mark og vang,
faldera,

gennem dal og over
bakke, rask afsted,
faldera,
godt humør, det har
vi allesammen med.
På landevejen høres
vores trip trap trap
vores klip klap klap
dagen lang,
lyder over vej, vej, vej
råb og sang.

Gøgen klukker glad og
munter sit signal,
faldera,
fra hver bondegård
der lyder hanegal —
faldera,
spætten hamrer lystigt
løs i skov og krat
faldera,
langs med vejen leger
svaler tagfat.
På landevejen o. s v.

Der er liv og glæde
hvor vi kommer frem
og vi synger vores
sang med fynd og klem
faldera,
for vi mærker rigtigt,
når vi følges ad
faldera,
det er godt at være ung
og fri og glad.
På landevejen o. s v.

16.

Mel.: *Der dukker af disen . . . .*

Engang ku' man møde hvert krybende kræ,
med sløjfe på skulder og skaft,
de tro'de at røde og blåfrosne knæ
var tegnet på kækhed og kraft!
Tiderne gik, og moden slog om,
banden forsvandt så hurtigt, den kom,
stemmen, som du'de aldrig dog dør,
leve det glade spejderhumør!

Når drengen er vokset fra gangkurv og ble,
han længes mod skovens idyl,
når knap han har nået de tre gange tre,
han lytter til ulvenes hyl,
få hos AKELA spejdernes dåb,
sving tomahawken, sving den og råb,
råb selv om verden kalder dig skør,
leve det ægte spejderhumør!

Når lemmerne vokser, bli'r trøjen for trang,
de stribede huer for små,
og ulvenes hul bli'r til spejdernes sang,
et modigt og mandigt GÅ PÅ,
spejderen drager muntert til skovs,
lærer at lave suppe og sovs,
selvom din krop af marchen bli'r ør,
leve det glade spejderhumør!

De ældgamle spejdere fandt det var sjovt
at danne en »Rovernes Trop«,
de vidste, at »once scout is always a scout«,
devisen er »Never give up«.
Ærene gik, og håret blev hvidt,
panden blev rynket, skægget blev stridt,
ROVER som spejder lever og dør,
LEVE VORT GAMLE SPEJDERHUMØR!

17.

En koling gick på gatan,
han hittade en bit,
han trode, det var tobak,
men det var dynamit.

Han stoppade det i pipan,
og tota sedan på,
och pipan gick i bitar,
og gubben lika så.

Begravningen blev billig,
utav en sådan man,
ty utav hans lekomen,
en byxknap blot man fan.

18.

En krokodille drog imod sin fjende,
med sine børn den tog et ømt farvel,
men det gik galt, og den kom slemt i klemme,
før den kom hjem, de slog den rent ihjel.
Og kroko-krokodillen,
begravet blev i Nilen,
nu er den væk — den har fået sit smæk.
:/: Er du med på jo, er du med på ja,
er du med på tralala. :/:
Jeg er en tapper landssoldat,
der kæmper for mit rige som en mand.

En kakkerlak sig gik en tur så silde,
sin overfrakke tæt den knapped' til,
da mødte den en grimmer ådselbille,
som svined' kakkerlakken gruligt til,
og kakker-kakkerlakken,
blev grulig gal i nakken,
og med et hop, den åd den op.
:/: Kan du æde een, kan du æde to,
kan du æde ti med største ro, :/:
Jeg er en tapper o.s.v.

En antilope gav sig til at hoppe,
den sat i spring til Himmelbjergets top,
da der den kom, den kunne ikke stoppe,
centrifugalen drev den høj're op,
og anti-antilopen,
fløj ganske væk fra globen,
og fast jeg tror, den blev månebo'er,
:/: antilopen spring, antilopen sprang,
antilopen spring og sprang og sang, :/:
Jeg er en tapper o.s.v.

En bavian sig tumled' lysteligen
med sine fæller i den grønne skov,
den spilled' klovn, men ganske pludseligen
forstummed' al den frygtelige sjov,
thi bavi-bavianen,
den fik i klemme halen,
til sidst — uha — gik halen a'.
:/: Da den haled' til, så gik halen a',
den er haleløs den da' i da'. :/:
Jeg er en tapper o.s.v.

En eskadron soldater drog i felten,
en elefant de skulle fange ind,
og så en middagsstund de kom i vælten,
de traf den i en flok på ét dusin,
og ele-elefanten,
den blev, som den var fjanten,
af bare skræk den sjokked' væk.
:/: Vil I efter den, og der blev et rend,
og de fandt, det var et farligt spænd. :/:
Jeg er en tapper o.s.v.

19.

En kühlen nat, nat, nat,
min båd jag styrer,
på havets vågere, vågere, våg,
så skummet yra.
Jeg så min sågere, sågere, såg,,
på havets vågere, vågere, våg,
och djupt i djupt bette, bette bette bet
oh ja, oh ja.

20

En sommerdag
frøken Frandsen red i mag
på en krokodilles ryg.
Hun sa' om ham:
»Åh, han er så sød og tam,
og jeg føler mig så tryg«.
Dillen blinked' for sig selv,
mens hun vinkede farvel
med et stort troskyldigt smil.
Men da rejsen var forbi,
var damen indeni —
og nu smilede vor krokodil.

She sailed away,
upon a lovely summerday,
on the back of a crocodile.
He is she said: »He is tame
as he could be, I'll ride
him down the Nile«.
The croc' winked' his eye,
and the lady waved
good-bye,
wearing a sunny smile,
but at the end of the ride,
the lady was inside,
and the smile was on
the crocodile — tju.

21.

Mel.: *Der gingo tre jänter.*

En ulv er en dreng med humør i,
er oplagt til løjer og pas,
han smiler, hvad enten det gælder
en spøg eller slem strabads.
En ulv har godt humør,
os modgang ikke rør,
med smil og sang vor tørn vi tager gang på gang,
er rede overalt,
så snart der bliver kaldt,
her kommer ulveungerne med lystig sang.

Som rigtige ulve i junglen
han øver i alvor og leg.
Årvågent han spejder og lærer
af alt på sin ulvevej.
En ulv har o.s.v.

Som Kim er han ven med alverden,
han smiler og ler til enhver.
Parat til at glæde og hjælpe
en ulv er i al sin færd.
En ulv har o.s.v.

»Vi gør vores bedste«, er loven,
der lyder i syd og i nord.
Vi danner et samfund af ulve,
der når over den hele jord.
En ulv har o.s.v.

22.

For vi lov os at præsentere,
vi er en flok, som sang vil præstere,
sangen klinger fra stort og småt, ja,
vi håber, at det skal klinge godt, ja.

Ulveunger er vi med glæde,
og liv og lyst med sang vil vi sprede,
skabe sang for gamle og unge,
kom her til os og hør os sjunge.

23.

Fred hviler over land og by,
ej verden larmer mer;
fro smiler månen til sin sky,
til stjerne stjerne ser.

Og søen blank og rolig står
med himlen i sin favn;
på dammen fjerne vogter går
og lover Herrens navn.

Det er så stille og så tyst
i himmel og på jord, —
vær også stille i mit bryst,
du flygtning, som dér bor!

Slut fred, o hjerte, med hver sjæl,
som her dig ej forstår!
se, over by og dal i kvæld
nu fredens engel går.

Som du han er en fremmed her,
til himlen står hans hu,
dog i det stille stjerneskær
han dvæler her som du.

O, lær af ham din aftensang:
Fred med hver sjæl på jord!
Til samme himmel går vor gang,
adskilles end vort spor.

Fred med hvert hjerte, fjern og nær,
som uden ro mon slå!
Fred med de få, som mig har kær,
og dem, jeg aldrig så!

24.

Over hill over dale, as we hit the trail
an the trek cart goes rolling along,
in and out hear them shout: Ge I'm glad,
that I'm scout —
and the trek cart goes rolling along.
Then hi-hi-hee, that's the life for me
start the day and end it with a ~~long~~. Song
Where'er you go, you will always know
that our trek cart goes rolling along.
(KEEP — IT — ROLLING) *)
*) Disse tre ord synges ikke, men siges taktfast.
~~that~~ our trek cart goes rolling along.

Round the fire falls the night, skies are
dark but hearts are light
for we're far from the sound of the throng.
Scouts around on the ground listen to the
merry sound
for we've all brougth our voices along.
Then hi-hi-hee o. s. v.

Fire's out, tired scouts havent got the pep
to shout —
— To your tent, boys, you know what to do! —

Hear the call: Good night to all! that the
call, that beats them all,
time for bed now, so: Good night to you!
Then hi-hi-hee o. s. v.

25.

KANON

Godt humør
åbner hjertets dør.
Godt humør, du kan tro,
det gør verden lys og go'.

Hver en tvivl
dræber du med smil.
Syng min ven i dag som før
glædens sang med godt humør.

26.

:/: Good night ladies. :/:
We are going to leave you now.
Merrily we role along, role along, role along,
Merrily we role along
over the deep blue sea.

27.

KANON

Halio — Halio — Halio —
hør vort ekko, det svarer igen.
Halio — Halio — Halio —
tonen klinger fra ekkoets bro.

28.

Mel.: *På kirkegården sad en kvinde ...*

Heiss brennt die Äquatorsonne
auf die öde Steppe nieder,
nur im Kraale der Ovambo
singt voll Wonne seine Lieder,
:/: Gardiska gardu zulima :/:
:/: gardiska gardu :/:
gardiska gardu zulima.
:/: We oh we oh we oh we oh :/:
:/: gardiska gardu :/:
gardiska gardu zulima.

Doch vorbei ist's mit dem Singen,
und im Kraale wird es leer,
den schon naht mit Keulenschwingen
seine Frau Ovamba her . . . .

Wart ich will dich lehren singen,
hört man sie von ferne schimpfen.
Hole Fressen für die Kinder
in den Tanganikasümpfen . . . .

In den Sümpfen war die Schlange,
diese biss Ovambo sehr,
doch Ovambo war nicht bange,
und er sang sein Lied daher . . . .

Ach nun hat er ausgesungen,
seine Haut zog ab sein Weib,
und sie frass mit ihren Jungen
seine schwarzen Negerlieb . . . .

29.

Hej, kammerat — sæt så foden i trit
gør dig for hverdagens kvaler nu kvit,
følg os fra storbyens kvælende kiv
ud i det frie liv.
Heja for solens hilsen til dig.

Heja for alle, der vandrer vor vej.
Heja for markernes, skovenes sti.
Hej for vor melodi.

Lyt kammerat! — Hør en bas og tenor
blandes i fuglenes himmelske kor,
tolker blot et i det jordiske spil,
det blot at være til.
Heja o. s. v.

Le kammerat, der er brug for det tegn,
der som en solstråle bryder i regn,
sender du smil til hver på din vej,
smil gør de nok til dig.
Heja o. s. v.

Husk, kammerat — selv det traurigste sind
lindrer og letter den fejende vind.
Følg du glade, vor frejdige flok,
livsmod — det gi'r den nok.
Heja o. s. v.

30.

Here we are again,
happy as can be,
all good pals and jolly good company.
Strolling round the town,
out upon the spree,
all good pals and jolly good company.
Never mind the weather,
never mind the rain,
now we're all together,
whoop! she goes again!
La-di-da-di-da,
la-di-da-di-dee,
all good pals and jolly good company.

31.

Hugormen mødte et pindsvin engang:
»God aften, god aften, hr. Børste.
Hvor solen har skinnet velsignet i dag,
har De det som jeg med at tørste?
Nu brygger mosekonen sit øl,
følg med mig og få Dem en drik.
Engang imellem at få sig et glas,
det er nu blandt hugorme skik«.

Men pindsvinet var en påpasselig mand:
»Ak nej, jeg må hjem til min hule.
Når blot jeg har drukket en kande for højt,
kan jeg det for konen ej skjule«.
Den hugorm slog knude på halen og lo:
»Så vis Dem engang som en mand«,
men tænkte: »Det pindsvin vil smage
mig godt«,
og giften løb ned i dens tand.

De sad under pattehatten og drak,
vort pindsvin blev ved med at tørste.
Den snøvled' beruset, da den faldt omkuld:
»Jeg kommer ej hjem med det første.
Nu sidder mutter med ungernes flok
og ved ikke, hvor jeg bli'r a'.
Jeg kan ikke støtte på benene mer',
ak hugorm, hvor skulle du ha'«.

Men hugormen var sig en lumskelig fyr:
»Her er det forbudt Dem at ligge«.
Den blotted' sin gule og giftige tand,
men kunne ej pindsvinet stikke.
Og pindsvinet satte i hugormen tand,
så er det hos pindsvinet skik.
Men senere stod det i myrens avis,
at hugormen døde af drik.

32.

Mel.: *Sku' vi nappe en duet.*

Hvis De spørger os, hvad ulve gør,
så kan det bli' svært at svare.
Men dog noget kan vi sige Dem,
og vi synger altså bare:

ALLE: Vi leger jungle i hver en skov,
og vi går på jagt og rov,
men vi lyder altid vor ulvelov,
vi byder sorgen trods.

Ulveliv er rigtig drengesport,
vi lærer at lytte og lyde,
og vort bedste gør vi altid godt,
vi har intet at fortryde.

ALLE: Vi leger o. s. v.

Når om vinteren det blæser koldt,
og folk kryber sammen i varmen,
så går ulvene til hulen hen
under vilde hyl og larmen.

ALLE: Vi leger o. s. v.

Men når forårssolen bryder frem,
og træerne atter får blade,
så går ulvene på jagt igen,
og vi synger og er glade.

ALLE: Vi leger o. s. v.

Sommerlejr med sol og med bål
er noget, vi aldrig glemmer.
Rugbrødsklumper, det er ulvemad,
rigtig tykke ulveklemmer.

ALLE: Vi leger o. s. v.

Mange drenge, som er spejdere,
er ulve her med vi andre,
men nu husker de skam knap nok os,
hvor en bluse dog forandre.

ALLE: Vi leger o. s. v.

ALLE:
Hermed slutter vi vor ulvesang,
måske var det nærmere en vise.
Men nu slutter vi for denne gang
ved refrænet her at prise.

Vi leger jungle i hver en skov,
og vi går på jagt og rov,
men vi lyder altid vor ulvelov.
— Ih, hvor er det sjov.

33.

Hvis verden du betragter, du snart vil få at se,
at få kan rigtig smile og færre rigtig le.
Lidt modgang får de fleste til med hovedet at hænge,
men smil du kun får af alverdens glade drenge.

Er himlen overdækket af tunge regnvejrsskyer,
og fuglene mod reden fra luften skræmte fly'er,
og spejderne til ly imod regnen kunne trænge,
du smil kun vil se hos alverdens glade drenge.

Og er du blevet gammel og muligvis lidt sær
og trænger til lidt ungdom i livets aftenskær,
der varme kan og røre de rustne hjertets strenge,
forgæves ej du går til alverdens glade drenge.

Når solens sidste stråler har farvet himlen rød,
og bålet kaster skygger på kindens brune lød,
vil sang fra bålet lyde om Danmarks grønne vænge,
for Danmark har flest af alverdens glade drenge.

34.

Mel.: *Dejlig er sommernatten.*

Hvis du en dag er i skidt humør,
og det din glæde hemmer,
så sæt på livet igen kulør,
bliv li'så glad som før,
bruset fra glade stemmer
gør, at du snart fornemmer,
alting i verden er ej så svært,
bare din stemme får sangen lært.

Smil er der, hvor man synger,
sammen i glade klynger,
alting forenes i skøn harmoni
med en melodi.

Vandrer du fremad i taktfast gang,
af sted langs landevejen,
så let på vandringen med en sang,
giv turen festlig klang,
ja bare på med vanten,
her hjælper ingen skranten,
vandrer I flere fra sted til sted,
så sig til dem, som du vandrer med.

Smil er der ....

Solen går ned bag vor horisont,
om bålet vi os hygger,
sangen os samler i fælles front
som slut på dagens dont,
her ved de lange skygger,
vi fremtids venskab bygger,
vi gi'r det bedste, som i os bor,
trygge vi synger i bladet kor.

Smil er der ....

Findes der noget, der forlyster os,
så godt som spejdersange?
nej! Slipper først vi nu sangen los,
vi byder sorgen trods,
sangen os sammen binder,
opfrisker gamle minder,
sammen vi synger med velbehag,
for sådan er nu vores smag.

Smil er der ....

35.

:/: Hvis du vil med på en kaperskude,
må du have et kulsort skæg. :/:
:/: Skipper, tømrer, bådsmand, smed,
skæggede ka'le, :/:
dem ta'r vi med.

36.

I am going to leave
old Texas now.
They have no use
for the long-horn cows.

They have ploved and fenced
my cattle range,
and the people there
are all so strange.

I will take my horse —
I will take my rope
and hit my trail
upon a lope.

I will say: »Adios«
to the alamo

and turn my head
towards Mexico.

37.

I got sixpence,
jolly jolly sixpence.
I got sixpence, to last me all my life.
I got twopence to spend,
and twopence to lend,
and twopence to take home to the wife.
No cares have I to grieve me,
no pretty little maids to deceive me.
I am happy as a king believe me,
as I go rolling home.

38.

Mel.: *I skoven skulle være gilde . . . .*

I junglens træ'er vi hører
en abeflok i sving,
de vil så gerne gøre
så mange kloge ting.
Men dagen lang de støjer,
de tænker kun på løjer.
/:/ Kun pjat og pjank
og skrig og skrål
er Bandarfolkets mål :/:

De Mowgli tog til fange
og førte ham langt bort,
da kom den stærke slange,
så glæden var kun kort.
For KAA de er så bange,
de glemte deres sange.
/:/ Kun pjat og pjank
og skrig og skrål
er Bandarfolkets mål :/:

39.

Mel.: *Hvergang du smiler lidt . . . .*

I love the sunshine of your smile.
I love the laughter in your eyes,
in every dream I dream of you.
You are the one I idolize.
Nobody thrills me like you do.
You turn the grey skies into blue,
for you always make my life worth while,
with the sunshine of your smile.

40.

I like bananas — monkeynuts
and grapes.
:/: I like bananas — monkeynuts
and grapes :/:
TARZAN OF THE APES

41.

If you ever, ever, ever, ever, ever
If you »ever« chance to meet a whale,
you must never, never, never, never,
never, you must never, never treat
upon its tail,
'cause if you ever, ever, ever, ever,
ever, if you will never, never,
never, never, never, you will never,
never meet another whale.

42.

Imellem venner falder tiden aldrig lang,
man flyver rask afsted med snak og spas og sang.
Gode, glade dage får vi ej tilbage,
nyd dem derfor, mens vi sidder sammen her.

Og kan du huske . . . ? er et herligt trylleord,
straks springer frem i glans den bedste tid på jord.
Svundne glade dage . . . .

Så er vi atter midt i eventyrets land,
med fuglesang og solskin over skov og strand.
Svundne glade dage . . . .

Nu går det løs med natmanøvren, det var skæg,
nu morser vi med røg, nu strammes teltets væg.
Svundne glade dage . . . .

Ja, det var dage, det var alle tiders tid,
da vi fik snobrød sprød og høne stegt på spid.
Svundne glade dage . . . .

O, skønne tid om bål i stjerneklare nat!
Hold støt på kursen, bror, som dengang vi fik sat.
Svundne glade dage . . . .

Imellem venner — det er dybe, gode ord,
så lad vort fællesskab da gro og sætte spor!
Svundne glade dage . . . .

43.

In the evening by the moonlight,
you can hear the darkies singing,
In the evening by the moonlight,
you can hear these banjoes ringing.
How the old folks would enjoy it,
they would sit all night and listen,
as we sang in the evening,
by the moonlight-rhada-doh-dah.
Singing in the moonlight-Junelight-moonlight.
Singing in the moonlight-rhada-doh-dah,
Singing in the moonlight-Junelight-moonlight.
Singing in the moonlight all night long.

44.

Jamboreesangen 1951.

Brüder auf und hört die Melodie,
Öst'reich ruft die Welt zum sieb'nten Jamboree.
Mag's auch wetterleuchten rings um her,
freud euch mit uns, nehmt es nicht zu schwer.
Es klingen Lieder, sie klingen weit in alle Welt.
Sie rufen jeden, dem's gefällt, zum Jamboree.
Und heute wieder, liegt alles Glück in unserm Zelt,
und über uns die Wache hält der Chief Bi—Pi!

Brüder auf! Jetz ist zum Warten keine Zeit,
setz die Freundschaft gegen Hass und gegen Streit,
Brüder, wenn einmal die äuss're Hülle fällt,
zeigt sich, wer noch zum Gesetz der Lilie hält!
Es klingen . . . .

Brüder auf! Jetz reicht die Jugend sich die Hand
über Grenzen, übers Meer und über Land.
Brüder, heisst's auch einmal auseinandergehn,
unser Bund der jungen Herzen bleibt bestehen.
Es klingen . . . .

(Engelsk tekst).
Brothers come and sing the melody,
Austria calls us to the seventh Jamboree;
May the skies be blue and the weather kind,
Rejoice with us and leave your cares behind.
The song are singing, are singing all over the earth,
They're calling every mother's son to the jamboree;
There's fun and laughter, and joy and happiness and merth,
smiling in one Brotherhood Scouts of B.-P.

(Dansk tekst).
Spejder hør den friske melodi.
Østrig kalder dig til verdens-jamboree.
Om end uvejr raser rundt omkring,
vær ved mod og glæd dig i vor ring.
Hør sange gjalder,
udover hvert et land på jord,
der lyder glade spejderkor:
Til jamboree!
Og lejren kalder
med venskabsglæde — rig og stor,
vi følger alle, spejderbror,
the chief, B.-P.

45.

Mel.: *Bro.* — M. L. 1946.

I sommarens soliga dagar
vi gå genom skogar och hagar
på färdens besvär ingen klagar.
Vi sjunga, var vi gå.
Hallå! Hallå!
Du som är ung
kom med och sjung
och sitt ej hemma slö och tung.
Var sängartropp
han gänger opp
på kullens allra högsta topp.
I sommarens soliga dagar
vi sjungar, var vi gå.
Hallå! Hallå!

När vårliga vindarna susa
när natt liksom dag äro ljusa,
ja, då skola sångerna brusa.
Vi sjunga, var vi gå.
Hallå! Hallå!
Du, som är ung —

Bland mognande skördar, som gunga
vi vandra i klunga och sjunga,
de gamla, som hör oss, bli unga.
Vi sjunga, var vi gå.
Hallå! Hallå!
Du, som är ung —

När höstvindar ila så kalla
när vita små flingorna falla
vid minnet så tralla vi alla.
Vi sjunga, var vi gå.
Hallå! Hallå!
Du, som är ung —

46.

Jeg kan et lille eventyr, som I skal høre her
det lyder kort og godt: Der var engang . . . .
en rask og lystig ungersvend,
som drog på vandringsfærd,
og hele vejen tralled' han og sang.
Til alle dem, ham mødte, sa' han:
Her er no't for jer! Jeg går og spreder solskin,
hvor der ingen solskin er.
Alverden smiler til mig, mens jeg går min glade gang,
med posen fuld af solskin og af sang.

Og mange slutted' op, og der var munterhed og fest,
hvor de gik frem i følge og i flok,
for selv om der var regn og slud
og sne og hagl og blæst,
så var der altid sang og solskin nok —.
Det lød i kor fra tusind stemmer:
Her er not' for jer! Jeg går og spreder solskin,
hvor der ingen solskin er.

Alverden smiler til os, mens vi går vor
glade gang.
med posen fuld af solskin og af sang.

Og hermed slutter eventyret om den glade
svend,
men hvis I ellers synes godt om ham,
så kan I ta' hans motto frem
og synge det igen
og prøve på at følge hans program,
fortælle alle dem, vi møder:
Her er not' for jer! Vi går og spreder solskin,
hvor der ingen solskin er.
Alverden smiler til os, mens vi går vor glade
gang,
med posen fuld af solskin og af sang.

47.

Mel.: *Åh, Isabella . . . .*

Ka' du huske, vi traved'
i skoven — ved havet
med stok og med rygsækken på.
Aldrig mangled' humøret,
var vejen end pløred'
og støvlerne gnaved' en tå.
Vi lo ad besværet,
vi blæste på vejret,
var regnen og stormen end hård,
vi har haft mange steder,
vi har haft mange glæder,
vi følte, at verden var vor.
Åh — disse minder,
fra de glade år, der svandt hen,
åh — disse minder,
den tid kommer aldrig igen,
ah — disse minder,
det er dem, der giver livet kulør.
I gildet vi vennerne finder
med det gode, det gamle humør.

Kan du huske i lejren,
vi kæmped' for sejren,
patruljen det bedste sku' nå!
Vi sled og vi ased',
vi slæbte og mased'
for alle de andre at slå.
Men når dagen var omme,
og maverne tomme,
vi lejred' os fjende ved ven,
og aldrig vi glemmer
de tårnhøje klemmer,
som kokkene så satte frem.
Åh — disse minder . . . .

Og husker du bålet,
for det var jo målet
for lejrdagens møje og slid.
Der tonede sangen,
ja, husker du klangen
i midsommeraftenen blid.
Mens dagen den lakked',
og flammerne flakked'
vi drømte os frem gennem tiden.
Og venner der fandt vi,
ja, venskabsbånd bandt vi,
der har sammenknyttet os siden.
Åh — disse minder . . . .

48.

ØRKENVANDRING

Kamelen gik i ørknens sand,
den ville gerne ha' lidt vand,

på ryggen sad en lille mand,
han ville osse ha' lidt vand,
fordi han boed' i Arabiens land.

Kamelen slikkede sin tand,
fordi den længtes efter vand,
den spejded' over ørkenens sand,
om den ku' se oasens rand?
Det samme gjord' den lille mand.

Kamelen ku' ej finde vand,
imens den gik i ørknens sand,
men pluds'lig sa' den lille mand,
nu ved jeg, hvor der findes vand,
det har jeg hjemme i en spand.

49.

Kender du den om de tre små fisk,
der hver især kom ind på en fiske-
handlers disk?
Deres mor havde sagt, at svømning
det var sundt, og derfor lå de og
svømmede rundt,
og guf guf didn dadn dut Sch Sch,
og guf guf didn dadn dut Sch Sch,
og derfor lå de og svømmede rundt!

50.

Mel.: *Når vinteren rinder i grøft . . . .*

Lad sangene gjalde.
Nu blusser vort bål
med lysende, varmende flammer.
Hver sang er en bavne, der viser et mål,
Og sangen har varme, ild hærder stål.
Og livet har nok, der gi'r skrammer.

Lad viserne lyde.
Nu brænder vort bål
med legende lygtemandsluer.
Glem hverdagens sorger og søbemadskål.
Og livet har løjer, drik skælmenes skål.
Og visernes løjer os kuer.

Lad sangene tie.
Nu taler vort bål
med tusinde, glødende tunger.
Nu kommer den time, hvor ord er som skrål.
Hvor stilheden taler sit sælsomme mål,
der er dannet af sjælenes hunger.

Lad stilheden tale.
Snart slukkes vort bål
hvor gnisterne søger om fæste.
Hver sang, der har toned', gav fremtiden mål.
Og viserne krydrede samværets skål.
Men stilheden gav dog det bedste.

51.

Land of the silverbird
home of the beaver
where still the mighty moose
wanders at will.
Blue lake and rocky shore
I will return once more
Boom, Boo de Boom, boom.

Down in the forest
deep ind the lowlands.
My heart cries out for the
hills of the north.
Blue lake . . . .

52.

KANON

Lev da vel
lykke med dig,
rejser du bort
så tænk på mig.

Tømt er skål,
tømt er fad,
tak for den dejlige
middagsmad.

53.

Lumpen, Knochen, Eisen und Papier,
ausgeschlagene Zähne sammeln wir,
Lumpen, Knochen, Eisen und Papier
alles sammeln, jah wir sammeln . . . .
o. s. v.

54.

Make new friends
but keep the old,
one is silver,
the other gold.

55.

Mit navn er Mads Mathiesen,
den berømte dirigent,
jeg leder et orkester,
nok det bedste, der er kendt.
Ja, alle folk fra Skagen og til
Gedser sender bud,
og er der fest i gaden,
så rykker Mads Mathiesen ud!
Til trompetens klang og trommens
bang vi drager på turne'
et trut i vores trækbasun
er sikker på succes,
så hvis I har brug for lidt
messingmusik,
så gi' os blot et praj.
Ja, vi er en pryd for landet,
mit orkester og så mig,
tratttatatara o. s. v.

Til marked og til fodboldkamp
vi møder alle mand
og spiller, hvad man be'r os om,
så godt, som vi nu kan.
Ja, når vi ta'r fat med Lumbye
eller Sousa bli'r der fest,
og tro mit ord, til den slags ting
er Mads Mathiesen bedst.
Til trompetens klang . . . .

Vi spiller til hvert bryllup
og til hvert bondebal,
for mig og mit orkester
er musikken som et kald.
Og engang, da kongen hørte os,
da sa'e han disse ord:
»Der findes ikke magen til på
hele denne jord«.
Til trompetens klang . . . .

56.

ERMELUNDSSANGEN

Nu dundrer det, nu gjalder det langs vejen,
hør trommens bragen — hornets glade klang.
Se spejderskibe lægger ud fra kajen,
fra dæk og master lyder spejdersang.

Fra alle landets kanter vi retter kursen hen,
på Ermelunden mødes vi igen.
Det danske spejderkorps har slået an,
så af sted, alle mand.
I sol, i regn, i storm, i slud og blæst —
Ermelund, du er bedst.
Og hvor vi samles siden hen,
så si'er vi alle: Hør, min ven,
ja, vi skal aldrig, aldrig glemme den,
Ermelund — vi se's igen.

Ja, husker du retrætens kåde klange,
og tænker du på lejrens lyse bål,
og husker du de mange, muntre sange,
erindrer du de store, stolte mål —
vi satte, da vi mødtes på Ermelundens jord,
så husker du det gamle, glade kor:
Det danske spejderkorps o. s. v.

Engang med tiden bli'r du sikkert skaldet
og mimrer med en enkelt, knækket tand,
så vil du huske seksogfyrre tallet,
da vi på Ermelunden, alle mand
tog spejderlivets glæder så glade i vor favn
og skråled', så vi vækked' København:
Det danske spejderkorps o. s. v.

57.

Mel.: *Vift stolt på . . . .*

Når slægtens sønner fylkes
om spejderløftets ord,
da stråler liljemærket
så vi ved, at der bor
i hjertets dybe gemme,
i manddoms stolte sang
en vilje til at give
livshymnen sejrsklang.

Sct. Georgs bud befaler
at fostre mod hos dig,
at styrke kraftens vinge
til færd ad fremtids vej,
når samlet frem vi stævner
på brede vingeslag,
da står Sct. Georgs banner
som samling for vor sag.

Frem går det, fremad veje,
vi intet kender til.
Sct. Georg hæver sværdet
til kamp i livets spil,
og når vi samlet strider,
tæt fylket mand ved mand,
så viser vi en verden,
vi ej blot vil, men kan.

58.

Mel.: *Spejderlivet er noget . . . .*

Når til møde vi samles i flokken,
ulvehylet da lyder i kor.
Vi Akela vil gebbe og gobbe,
alle følger vi i hendes spor.

En ulveunge er frejdig og modig,
han går fremad i takt og med sang.
Huen sidder så kækt på hans hoved,
og kun spændstig og rask er hans gang.

Vi kan sy, vi kan stoppe og lappe,
hjælpe, hvem der kan trænge dertil,
være hjælpsom og modig og tapper,
det er det, alle ulvene vil.

Lad det storme og blæse og regne,
kun et smil fra os alle man ser,
for vor flok er en samling af drenge,
der kun smiler, hvad end der så sker.

59.

Når troppen slider sig frem ad støved' veje,
med hjernen tom, og med hver en muskel træt,
mens tanken kredser så ømt om nattens leje,
så er der dog een, der tager livet let:
Oppe på toppen af en kærre
sidder en spejder tyk og fed,
nådigt han som en mægtig herre
smiler til sine slave ned;
det er jo tykke Per, på vandring han ej
dur — men hele troppen gi'r ham glad den køretur:
For tykke Per er troppens lykkestjerne,
altid parat til at al slags sjov og fest,
men han hjælper alle lige gerne,
og hans mad er altid bedst,
ja — tykke Per er færdig på sekundet,
skaffer os grød og bøf og meget mer',
derfor tumler snildt han hele bundtet,
tykke, Per, tykke Per, tykke Per.

Når solen gemmer sig omme bag ved skoven,
og endt er marchen, enhver har nået sit mål,
i røg og damp, for neden og for oven,
står tykke Per ved sit kære køkkenbål,
bøffen han vender nok så kærligt,
rører i gryden med en pind,
grøden bli'r lækker, fin og lind,
sovsen den dufter, åh så herligt,
når troppen så har spist,
hans pris den synger glad,
thi tykke Per for dem betyder dejligt mad,
for tykke Per o. s. v.

Men fest og sjov kan jo let gå over stregen,
en dag, da Per ej tog sig helt i agt,
trods brød og bøffen blev enden dog på legen,
hans fører gav ham en extra nattevagt.
Men Per er ikke let at tæmme,
tiden den faldt ham lovli' lang,
pludsli' med klar og kraftig stemme
lyder hans nattevægtersang,
hvad mon der nu er løs,
en brand, en sangerhelt,
åh, der er Per, og sangen går fra telt til telt,
ja, tykke Per o. s. v.

60.

NORDENS ULVE

Se Nordens ulve er vi,
som synger en glad melodi.
:/: Lad ikke sorgen i hjerterne råde
syng med på en glad melodi :/:

61.

Mel.: Spurven sidder stum bag kvist . . . .

Nu går dagen snart på hæld
og aftensolen svinder,
rundt om flammers lyse bål
vi lejrens ulve finder.
Ulveungerne samles rundt om bålet,
stirrer ind i flammerne,
hvor gnister viser målet.

Frem og op er ulvens vej,
bliv dygtig, god og ærlig.
Livets kamp bli'r da en leg
og aldrig så besværlig.
Ulveungerne o. s. v.

Luen varmer på din krop,
og den kan for dig lyse,
du skal også varme op
de hjerter, der må fryse.
Ulveungerne o. s. v.

Farveglans så gul og rød
på gløderne kan vandre.
Lad du din begejstrings glød
få tændt en ild i andre.
Ulveungerne o. s. v.

Lue, gnist og glød til sidst
for dig er kun et minde,
gid du, som den gyldne gnist,
må lyse og forsvinde.
Ulveungerne o. s. v.

62.

Nu er jord og himmel stille,
vinden holder tyst sit vejr,
og der lyder ingen trille
fra de høje, stille træer,
kun de fjerne frøers kvækken,
køernes kalden over vang,
og et dæmpet spil af bækken
til vor egen stille sang.

Men når sangen er forstummet,
vil vi høre end en klang,
lys og klar fra himmelrummet,
det er lærkens aftensang.
Fra i morges inden gryet
har den jublet glæden ud
og sin himmelflugt forgyet
med endnu en tak til Gud.

Tak for dagen, som er omme,
for en lang og dejlig dag.
Tak for dage, som skal komme,
og for dem, den ligger bag.
I det høje, lyse Nerne
mødes sammen mild og klar
med den første aftenstjerne
som et kærligt smil til svar.

Marius Borup.

63.

Mel.: *Hvergang du spiller* .

Nu lyder somrens melodi,
så ret da ryggen og stem i
og glem det sure hverdagsslid,
det er trods alt en dejlig tid.
Se, Danas høje står i flor
og rammer ind vort spejderkor.
Vi skal kendes hele dagen lang
på vor glade spejdersang.

Hvis du går rundt og er ikke sløj
og ganske uoplagt til spøg,
og ikke halvt i det humør,
som du engang har været før.
Så ud med troppen alle mand,
tag ud i gamle Danmarks land.
Vi skal kendes hele dagen lang
på vor glade spejdersang.

Med hovedrysten og foragt
bemærker vi os bilers jagt.
Vi skal en ganske anden tur
i bedre pagt med »mor natur«.
Vi følger gerne skovens sti,
og er den lang, istemmer vi:
Vi skal kendes hele dagen lang
på vor glade spejdersang.

Hvis livet falder dig lidt svært,
så husk at alt er lidt af hvert,
og er end pligten ofte hård,
så fritid vil os forestå!
Og tapper pligten dig for saft,
så giver troppen dig ny kraft.
Du skal kendes hele dagen lang
på den glade spejdersang.

64.

Nu tonerne skal lyde
med frisk og frejdig klang,
og vi skal rigtig nyde
at synge denne sang.
Og lad så den —
fra sindets dyb gå sendebud,
om det du har
at sige — syng det ud.

65.

När jag blir tio år,
bom falleri och bomfallera,
da jag til skolan går,
bomfalleri och bom.

När jag blir tjugo år,
då jag med flickan går.

Når jag blir trettio år,
då jag till bryllop går.

När jag blir fyrti år,
där har jag fyra små.

När jag blir femti år,
då jag til krogen går.

När jag blir sekti år,
då har jag magesår.

När jag blir sjuttio år,
då har jag gråe hår.

När jag blir ottio år,
då har jag ingen hår.

När jag blir niti år,
då jag til graven går.

När jag blir hundred år,
då jag til himmels går.

När jag blir tusind år,
då jag som spökels går.

När jag blir titusind år,
då jag som whisky opstår.

66.

(Spirituel)

O come and go with me, alleluia,
:/: to my fathers house, alleluia, :/:
to my fathers house.
O come and go with me, alleluia,

to my fathers house,
where there's peace, peace, peace.

There's sweet communion there, alleluia
:/: in my fathers house, alleluia, :/:
in my fathers house.
There's sweet communion there, alleluia,
in my fathers house,
where there's peace, peace, peace.

There'll be no parting there, alleluia,
:/: in my fathers house, alleluia, :/:
in my fathers house.
There'll be no parting there, alleluia,
in my fathers house,
where there's peace, peace, peace.

67.

Oh dear mother,
I am to be married,
to Mr. PONCHINELLO,
to Mr. PON,
to Mr. CHIN,
to Mr. ELL,
to Mr. O,
PON CHIN ELL O.

68.

Omkring vår eld vi nu samlats har
ligsom så ofta förr.
Och innan någon ordet tar
så sjunga vi uti kör
på läger, på läger
på läger sjunge vi,
på läger, på läger,
på lägar vi vilja förbli!
(unner paraply).

69.

Mel.: *Fra Engeland til Skotland . . . .*

På landeveje brede,
på skovens smalle sti,
du møder vores ulveflok,
og godt humør har vi.
Å hali hop la la
den kan vi sagtens ta',
hurra I gæve ulve, den er høj og fin
i dag.

Vi smører vores klemmer,
og snører vores sæk,
og før vor by den vågner,
er vi allesammen væk.
Å hali hop la la o. s. v.

I skoven eller heden,
det er os lige fedt,
om regnen øser spande ned,
om solen skinner hedt.
Å hali hop la la o. s. v.

Hver eneste, vi møder,
vi hilser med humør,
og lærer ham at smile,
hvis han ikke smiled' før.
Å hali hop la la o. s. v.

Vi traver, og vi løber,
som det kan falde bedst,
ti, tyve kilometer
er for os den rene fest.
Å hali hop la la o. s. v.

Ja, overalt du møder
de raske ulves flok,

af smil og sang og godt humør
har vi nu altid nok.
Å hali hop la la o. s. v.

70.

Mel.: *Brun er skovens hasselnød . . . .*

Pak din rygsæk, tag af sted
spejderkammeraterne skal med,
bort fra byens larm og kiv,
til lejrens frie liv.
Hollahi-hej-hollaholla-hej-tralalala
hollahi-hej-hollaholla-hej-tralalala
hollahi-hej-hollaholla-hej-tralalala
hollahi-hej-tralalala.

Morgenstund har guld i mund,
kokkens havregrød da lægger bund,
dagen går med liv og lyst,
imunter leg og dyst.
Hollahi o. s. v.

Aftensolens sidste glød
farver hele vestenhimlen rød,
medens lejrens bål bli'r tændt,
og lejrens dag er endt.
Hollahi o. s. v.

71.

Ringen omkring bålet
er den sande venskabsring,
for den er stærk som stålet
i de hjul, der skal i sving,
hvis verden inden længe
skal bringes til at gå
i en bedre gænge
— så den ikke går i stå.

Lad da alverdens piger og drenge
sætte det som mål,
at de kan samles langt om længe
om det sammee bål.
— For ringen omkring bålet
er den stærkeste venskabsring
— midlet eller målet
det er det, der går i ring.

72.

Ro tyst i aftenstille,
mens dagen haster hjem,
om bådens vover spille,
ro sagte, sagte frem.

Hen over stille vande
Den dunkle skygge går,
de fjerne bjerges rande
det sidste solstrejf når.

Ro tyst i aftenstille,
mens natten synker ned,
alt glimter stjerne milde,
ro tyst i aftenfred!

73.

Mel.: *Jules Sylvian*

Se, året rundt der har vi mange glæder
som mange andre ikke mærker meget til.
Enten solen skinner eller himlen græder,
vi vandrer blot vor glade vej med sang og spil.
Come along. Come along,
vi vil synge denne lille happy song.
Kom min ven, stik næven til troppen,
det skal mærkes, at her kommer vi.
Er blot een dag vi ikke på toppen,

er det klart, det er fordi,
du jo glemte de simpleste pligter,
som du loved' den første dag, da du i troppen
tren.
Altså klar — HER er ingen, der svigter!
een for alle — alle for een!

Vi husker alle som'rens muntre lejre
og vinteraftener, hvor vi i lokalet stred,
når vi kæmped' om turneringslivets sejre,
vi husker dage, hvor vi ret for troppen sled.
Come along. Come along,
o. s. v.

En spejder er »på smil« med hele verden,
i hver af os man finder lidt af en filur,
på vort smil og sang vor frejdig' friske færden
vi ordinerer godt humør som bedste kur.
Come along. Come along,
o. s. v.

Se, dreng af alder os en tid er givet,
men denne tid, den flyver alt for rask af sted,
dereng af sind vi være kan i hele livet,
og derfor er vi stadig allesammen med.
Come along. Come along,
o. s. v.

Aage.

74.

Mel.: *American railway song . . . .*

She'll be coming round the mountain when
she comes,
She'll be coming round the mountain when
she comes,
She'll be coming round the mountain,
She'll be coming round the mountain,
She'll be coming round the mountain when
she comes,
She'll be riding six white horses when she
comes o. s. v.

We will all be out to meet her when she
comes o. s. v.

We will kill the old red rooster when she
comes o. s. v.

We will all have chicken and dumpling when she
comes o. s. v.

We'll be singing »Hallelujah« when she
comes o. s. v.

She'll be wearing silk pyjamas when she
comes o. s. v.

75.

Släppa på gassan, och letta anker,
sätt innunder pannan fyr,
för fulla segel och füllda tankar,
drår vi fram mot eventyr.

76.

Solglade morgen, hvor dugdråber perler
en funklende fryd for det svajende strå.
Solskinnet kysser de krybende snerler,
den knejsende klinte og kornblomster blå.
Heja, hej, her er våren på vej,
vi er våren — du og jeg.
Frejdig og fro — lys er vor tro,
og derfor fæster glæden blandt os bo.

Landet har tusinde tindrende glæder,
der venter det åbne og undrende sind,
men er du sløvet af stængende stræder,
forgæves du spejder, thi byen gør blind.
Heja o. s. v.

Lykken har ingen for alvor i eje,
thi kampen er kåret i hverdagens spil,
men der er glæder langs alfare veje,
og blot du dem henter, de hører dig til.
Heja o. s. .v.

Solglade timer, hvor glæderne vinker
fortroligt ad alle, der hører og ser,
skam for den gnier, der sparer og spinker
på smilet, når dagen jubler og ler.
Heja o. s. .v.

77.

Sorte tyr ifra Mambostammen
lader krigere kalde sammen,
thi i stammen er bitter nød,
stor mangel på men'skekød.
A. a. a. . . .
Umba, umbararatsja, umbaratsja!

78.

Skotsk melodi.

Spejderkammerat, slut op —
vi har korpslejr i år!
Har du hørt, hvordan fanfaren
over hele landet går.
Vi vil rejse vore telte,
vi vil klare sol og ælte —
hele Danmarks land —
vil mødes her på Jyllands strand.
Refrain:

Grenaalejr! Grenaalejr!!
Kan I ane hededuften?
Grenaalejr! Grenaalejr!!
Kan I mærke saltvandsluften?
Ja, i fremtids mørke dage,
når vi drømmer os tilbage,
vil vi nynne allesammen:
Grenaalejr! Grenaalejr!!

Dagliglivets trummerum,
for en tid stuves bort,
af den glade spejderskare
fra det ganske Danmarks-kort.
Og i årene, der kommer,
vil vi huske denne sommer,
dengang lejrens sang
fik tusind' glade stemmers klang:
Grenaalejr! Grenaalejr! o. s. v.

79.

Mel.: *Som en rejselysten flåde . . .*

Spejderbroder vid at virke
for den dag, du gi'r din sjæl,
drag Sct. Georgs stærke klinge
mod det mørke i dig selv.
Styrk de lyse kræfters magt
i den første vædnervagt,
værn de vege skæbner,
selv om bølgebruset slår
hårdt imod dig, hvor du står,
vær Sct. Georgs vænner.

Som en frugt af livets grøde
blev du blomst på livets træ,
derfor vær en ydmyg tjener,
bøj for livets kræfter knæ.
Selv om mørke magter sår

avind om dig, hvor du står,
skal du aldrig segne,
med dit hjertes kraft i arm
når du gennem kampens larm
frem til fredens egne.

Gennem livets malstrøm padler
du din egen kano frem,
frygtløs, fremad uden tøven,
trods de skjulte klippers gem.
Styrk dit sind og skærp din ånd,
ræk din broder vennehånd,
hjælp ham byrden bære,
lysets kraft bli'r aldrig slidt,
gør Sct. Georgs navn til dit,
bær det navn med ære.

80.

Spejderlivet det er noget af det bedste
man kan tænke sig her på vor jord,
vi kan slide og slæbe og feste,
vi kan synge i bas og tenor.

Se en vise jeg nu vil fremføre,
om den tid, da vi rask drog af sted,
der var sol, der var regn, der var pløre,
men humøret det havde vi med.

Vi var fem, vi var syv, vi var mange,
vi var midt i det brusende væld,
kan du huske de lystige sange,
som vi tralled' fra morgen til kvæld?

Som soldater vi stred, og vi kendte
ej til træthed, til sorg eller savn,
kan du huske den dag, da vi vendte
op og ned på den stad København.
Tusind vers ku' vi gi' vores vise,
men vi klarer nu sagen lidt nemt.

Ermelund vi altid vil prise,
der er turen, der aldrig bli'r glemt.

81.

Mel.: Som en rejselysten flåde . . . .

Spundet ind af grønne enge
mod en bakkekam i nord
ligger du — og lå du længe
ved den brede, blanke fjord.
Aabenraa, mit hjertes hjem,
snævre gaders dunkle gem,
fjerne fortids minde.
Brede bakkers bølgely
skærmer dig, vor hjemstavnsby,
mod de skarpe vinde.

Som en å i svundne dage
gav dig navn og gav dig ry,
skaber sol de røde tage
til et lysfelt under sky.
End i byens gamle skrå
lever navnet »Opnørå«
fra de fjerne tider.
Da blev fiskerlejet lagt,
lunt, men uden storstads pragt,
mellem engens sider.

Sømandsby med traditioner
for en ungdoms færd på sø,
brydningssted, hvor to nationer
stredes om sin sæd at strø.
Samlingsby med »Folkehjem«,
hvor en landsdel møder frem,
dansk kultur at dyrke.
Her af byens borgerflok
byggedes en bolværksblok,
danskheds værn og styrke.

Aabenraa, af al vor evne
virke vil vi for din tarv,
mod din fremtid skal du stævne
trygt med fragt af fortids arv.
Aabenraa, vor hjertes havn,
højt vi prise vil dit navn,
lyde skal parolen:
Barn og borger i vor by,
vogt dens velfærd, øg dens ry!
før den frem i solen!

Th. Lund.

82.

THE JAMBOREE SONG OF 1957.

March, march, march, on the road with me,
to the Boy Scout Jamboree,
join the throng and swing along
as we sing our song.
(Chorus).
Jamboree: (clap, clap) Jamboree: (clap, clap)
Come give three hearty cheers,
ad we'll march along together
another fifty years.

Ev'ry hour let the Valleys ring,
with the Scouty songs we sing,
underneath the stars at night
in the camp fire's light.
(Chorus).

Marching on with the B-P lead,
every colour, every creed,
all for one and life is good,
in our Brotherhood.
(Chorus).

We're the boys of the left-hand shake,
Boy Scouts all and wide-awake,
hiking over hill and dale,
singing on the trail.
(Chorus).

Years from now down a mem'ry lane,
we shall walk and live again,
the great days with you and me
at the Jamboree.
(Chorus).

Ralph Reader.

83.

There are three thing
you must not do
you must not drink
or smoke or chew.
I aint to gonna grieve
my lord no more.

You'll never go to heaven
in an old Ford car
'cours an old Ford car
wo'nt go so fare.
I aint . . . .

You'll never go to heaven
in a limousine
'cours the lord don't like
any gasoline.
I aint . . . .

You'll never go to heaven
in a womans arm
'cours the lord don't like
any feminin charme.
I aint . . . .

And that was all
old Peter said
and closed his gate
and went to bed.
I aint . . . .

84.

There was an old man,
who lived on a hill,
he never never washed,
and he never never will.
If he's not dead,
Rrrrr, Ptttttttt,
— dirty old Bill.

85.

Tidligt op om morg'nen ud at se på futtog,
nede ved stationen står de på geled.
Vifte med signalflag,
pille ved et håndtag,
sssh — sssh — huiit — huiit,
så afsted.

86.

:/: We are all together again
We are here — we are here :/:
But who knows when we will be
all together again?
We are together again,
We are here — we are here.

87.

What shall we do to the scout who is lazy,
what shall we do to the scout who is lazy,
what shall we do to the scout who is lazy,
early in the morning?

:/: Take him and wake him and jolly well
wake him :/:
take him and wake him and jolly well wake
.. him,
early in the morning.

88.

Mel.: *Lili Marleen* . . . .

With the scent of woodsmoke drifting in the air
and the glow of firelight we always loved to
share.
Visions of campfires all return
and as the logs flame up and burn,
we dream of bygone campfires and long for
those to come.

Tongues of yellow fire, flickering up on high,
reaching twisting fingers up to a starlit sky,
voices recall songs old and new
the songs once dear to fathers too
who dreamed of bygone campfires and longed
for those to come.

Gently dying embers cast a rosy glow,
voices slowly sinking to tunes so soft and low,
slowly upon the still night air
fall faithull voices hushed in prayer,
that dream of bygone campfires and long for
those to come.

89.

Velkommen spejder — slut nu op i vor trop,
for vi skal frem i samlet flok.
Jag søvnigheden ud af af hele din krop,
og giv din dovenskab et chok.
For med hinanden vandrer vi i landets natur,

klang af støvler giver sang på landevejen.
Vi nyder vejret skiftevis efter tur;
spiser solskin — drikker regn.

Lad kun bilister ose sprit og benzol,
lad andre hænge i en stol.
Vi vandrer jorden rundt fra pol til pol,
mens hornet triller en triol.
For med hinanden . . . .

Når vablerne slår buler under din fod,
så får du brug for mandemod.
Så må du vide, intet går dig imod,
vis humørets overflod.
For med hinanden . . . .

Vor dag vi slutter med en samling om bål,
her brydes stemninger med skrål.
I morgen starter atter støvlernes sål,
hver dag er kun et enkelt mål.
For med hinanden . . . .

90.

Vi damper fra en broget kaj —
hullabalo, balay,
hullabalo, ballo, balay,
ad havets brede landevej,
hullabalo balay.

Det grønne hav og himlen blå
hullabalo balay o. s. v.
er alt, vi har at kigge på.
hullabalo balay o. s. v.

I sydens havn i sol og glød,
hullabalo balay o. s. v.
vi maler hele byen rød,
hullabalo balay o. s. v.

Vi kalder vore minder frem
hullabalo balay o. s. v.
som gamle på et skipperhjem,
hullabalo balay o. s. v.

91.

Mel.: *Tre spejdere gik . . . .*

Vi mødes ved vinter og sommer,
vi drenge af ulvenes flok,
når samling der lyder, vi kommer,
humøret har vi mere end nok.
Tra la

Vi rundt om Akela os bænker
og lytter til alt, hvad hun si'r,
når timen er gået, vi tænker:
mon ikke hun fri nu da gi'r.
Tra la

Men nej ,der er meget at lære,
før duelighedstegnet vi får,
men det er jo også en ære,
at det, som vi ønsker, vi når.
Tra la

På jagt efter skatten vi tager,
vi elsker den frie natur,
lidt trætte — der høres ej klager,
vi synger i mol og i dur.
Tra la

Men jeg har en fader og moder,
som vist er de bedste på jord,
de under mig alle de goder,
betragter mig næsten som stor.
Tra la

Og snart skal som spejder jeg være,
beredt til det bedste at nå,
vil holde mit løfte med ære,
vil skærme de ulve små.
Tra la

92.

Vi rejser vort telt på det soltørre sand,
så frie som bølger mod kyst.
Vi elsker vort smilende, drømmende land,
der fylder vort hjerte med lyst.
Vi er drenge, der véd, vi kan, hvad vi vil,
vi har livsmod, der aldrig uddør.
Slut jer sammen i trop og lad kun stå til
og tag livet med spejderhumør.
Vi er brunet af vejr, vi er hærdet af vind,
derfor synest det hele så let,
det er spejder af hjerte og spejder af sind,
der vil kæmpe for sandhed og ret.

Vort land er symbolet på frihed og fred,
det tager os blidt i sin favn,
med stålsatte viljer vi værner hvert sted,
der nævner dit elskede navn.
Vi er drenge . . . .

Vi elsker naturen, snart vred og snart blid,
den giver os styrke og mod,
at modnes til mænd er vor higen og id,
der bruser igennem vort blod.
Vi er drenge . . . .

Når lejrbålet ulmer og sangen er endt,
og alt er så stille og tyst,
når stjernerne tindrer, og månen er tændt,
det klinger endnu i vort bryst.
Vi er drenge . . . .

93.

QUARTERMASTER'S STORES

There's cheese cheese
with shocking dirty knees,
in the stores, in the stores,
There's is cheese, cheese
with shocking dirty knees,
in the Quartermasters stores.
My eyes are dim, I cannot see,
I have not brought my specs. with me.
I have not brought my specs. with me.

There's eggs, eggs,
that walk about on legs.

There's steak, steak
to keep us all awake.

There's lard, lard,
they it sell by the yard.

There's kippers, kippers
that walk about in slippers.

There's cakes, cakes
to give us stomach aches.

There were rats, rats,
as big as pussy cats.

There was Sam, Sam,
eating all the jam.

T R O P S A N G

3.BIRKSØ TROP
Skovens sønner

Mel.: Den glade vandrer

Her kommer 3.Birksø trop
vi SKOVENS SØNNER er
vort motto er:
GIV ALDRIG OP
syng med på denne her:
Falderi - faldera

Stille hør taget er på vej

M/B «GJENDE» 1965

Kr. 3,50

№ 1039

PIONERHIKEN 1963

SOUND OFF

Alle: Heads up, heads up, heads up, heads up
Fører: The heads are up, the chests are out,
The arms are swinging in cadence count,
Sound off,
Alle: Sound off,
Fører: Sound off,
Alle: Sound off,
Fører: Cadence count
Alle: One two three four, one two — three four.

Fører: Emy, meemy mimy mo,
Let's go back and count so more,
Sound off,
Alle: Sound off,
Fører: Sound off,
Alle: Sound off,
Fører: Cadence count,
Alle: One two three four, one two — three four.

Fører: I had a good home, but I left.
Alle: You're right.
Fører: You had a good home, but you left.
Alle: You're right.
Fører: Judy was there when I left.
Alle: You're right.
Fører: Judy was there when you left.
Alle: You're right.
Fører: Sound off
Alle: One two
Fører: Sound off
Alle: Three four
Fører: Cadence count
Alle: One two three four one two — three four.

Fører: I left my girl away out west
I thought this army life was best,
Now she's someone else's wife,
And I'll be marching the rest of my life,
Sound off
Alle: One two
Fører: Sound off
Alle: Three four
Fører: Oh, one
Alle: Two three four
Fører: Oh, two
Alle: Two — three four
One two three four, one two — three four.

Fører: The captain rides in a jeep
Alle: You're right
Fører: The sergent rides in a truck,
Alle: You're right
Fører: The general rides in a limousine,
But we're just out of luck,
Alle: You're right
Fører: Sound off,
Alle: One two
Sound off
Three four
Cadence count
One two three four, one two — three four.
Alle: Heads up, heads up, heads up, heads up.